

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SISKU

BROJ: K-DO-4/09
Sisak, 01. travnja 2009.
MZ/JG

ŽUPANIJSKOM SUDU

U SISKU

Temeljem čl. 42. st. 2. t. 3. Zakona o kaznenom postupku, podižem

OPTUŽNICU
protiv:

okr. IVICE MIRIĆA, sina Rade, rođenoga 14.11.1955. godine u Sisku, sa prebivalištem u Sisku, Novoselska broj 57, Hrvata, drž. RH, ugostitelja, oženjenoga, oca dvoje djece, osuđivanog presudom Općinskog suda u Petrinji broj K-91/05 od 10.10.2005. godine zbog kaznenog djela iz čl. 216. st. 1. KZ, na novčanu kaznu i presudom Općinskog suda u Sisku broj K-603/06 zbog kaznenog djela iz čl. 335. st. 2. KZ na novčanu kaznu i sigurnosnu mjeru oduzimanja predmeta, nalazi se u pritvoru po rješenju Županijskog suda u Sisku broj Kio-7/09 od 05.03.2009. godine, koji istječe 02.04.2009. godine,

da je:

dana 09. listopada 1991. godine kao pripadnik pričuvnog sastava Policijske uprave Sisak, nakon što je saznao da se na liječenju u Kliničkom bolničkom centru u Zagrebu nalazi Miloš Čalić, osoba srpske nacionalnosti kojeg je od ranije poznao jer su živjeli u istoj ulici, otišao zajedno sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije, te pričuvnim policajcem Ilijom Čakarićem i nepoznatom ženskom osobom, crvenim kombi vozilom nepoznate registracije kojim je upravljao jedan od dvojice nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije, u Klinički bolnički centar "Rebro" Zagreb, pričekao Miloša Čalića, rekao mu da pođe sa njima, suprotno odredbama čl. 3., st. 1. toč. a, čl. 13. i 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine i čl. 51. Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I) od 08. lipnja 1977. godine, dovezao Miloša Čalića u šumu Brezovica, predio "Kostrinja" sektor 99A, kod kanala "Dužec", gdje ga je zajedno sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije, izvukao iz vozila, te ga je, prijeteći mu automatskom puškom "Kalašnjikov", natjerao da hoda prema mostiću na kanalu "Dužec" oko 50 metara udaljenom od vozila, gdje ga je zatim usmrtio hicima iz automatske puške, samo zbog toga što je znao da je Miloš Čalić osoba srpske nacionalnosti,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, civilno stanovništvo ubijao,

pa, da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva – označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1. OKZRH.

STOGA PREDLAŽEM

1/ da se pred Vijećem Županijskog suda u Sisku održi glavna rasprava,

2/ da se na glavnu raspravu pozove okr. Ivica Mirić (list 281),

3/ kao svjedoci saslušaju Ivanka Periček (list 56 i 342), Danijel Peček (list 325), Ivan Vojnić-Hajduk (list 327), Predrag Pavlović (list 333), Ilija Čakarić (list 338), Damjano Ivaniš (list 340), Damir Božičević (list 343), Ana Košuta (list 348),

4/ da se na glavnoj raspravi pročita Zapisnik o uviđaju Policijske uprave Sisak, Policijske stanice Sisak broj K-841/91 od 15. listopada 1991. godine (list 6), Zapisnik o vanjskom pregledu mrtvog tijela ošt. Miloša Čalića od 11. listopada 1991. godine (list 13), anamneza i nalaz specijalističkog pregleda Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Zavoda za hitnu internu medicinu za pacijenta Miloša Čalića od 17. rujna 1991. godine (list 177 i 178), izvještaj Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Psihijatrijska klinika Medicinskog fakulteta u Zagrebu za pacijenta Miloša Čalića kojeg je sačinio rukovoditelj centra Doc. dr. sc. Jovan Bamburač 10. listopada 1991. godine (list 175), Uvjerenje Policijske uprave sisačko-moslavačke broj 511-10-04/05-8/63/94 od 17. ožujka 1994. godine, izdano Radojki Čalić o miniranju kuće (list 182), dopis Policijske uprave sisačko-moslavačke broj 511-10-05/01-02-30/222-09 od 02. ožujka 2003. godine o razdoblju u kojem je okr. Ivica Mirić bio pripadnik pričuvnog sastava te Policijske uprave (list 140),

5/ da se nad okr. Ivicom Mirićem produlji **p r i t v o r** do okončanja glavne rasprave, iz razloga radi kojih je pritvor određen po rješenju Istražnog odjela Županijskog suda u Sisku.

O b r a z l o ž e n j e

Na osnovu Posebnih izvješća Policijske uprave Sisačko-moslavačke broj K-841/91-09 od 03. ožujka 2003. godine i Posebnih izvješća broj OGR-278/5-08 od 19. prosinca 2008. godine, broj OGR-278/7-08 od 02. siječnja 2009. godine, broj OGR-278/10-08/09 od 19. siječnja 2009. godine, broj OGR-278/19-08/09 od 09. veljače 2009. godine i broj OGR-278/22-08/09 od 25. veljače 2009. godine, koja izvješća imaju karakter kaznene prijave, pred Istražnim odjelom Županijskog suda u Sisku provedena je istraga protiv okr. Ivice Mirića radi kaznenog djela činjenično i pravno opisanog u dispozitivnom dijelu ove optužnice.

Saslušan u istrazi okr. Ivica Mirić branio se šutnjom.

Prije donošenja rješenja o provođenju istrage, Županijski sud u Sisku proveo je istražne radnje broj Kir-1099/08 o ispitivanju svjedoka Ivanke Periček, te istražne radnje broj Kir-78/09 o ispitivanju svjedoka Danijela Pečeka, Ivana Vojnića-Hajduka, Predraga Pavlovića i Ilije Čakarića.

Svjedok Ivanka Periček navodi da je ošt. Miloš Čalić njezin ujak, te da je prije rata živio u Novom Selu. Početkom ratnih zbivanja ostao je živjeti u svojoj kući i raditi u "Željezari" Sisak. Dana 13. rujna 1991. godine, dok joj je ujak bio na poslu, u njegovu kuću ušlo je nekoliko pripadnika Hrvatske vojske tražeći oružje, o čemu joj je pričao upravo oštećeni. Budući su tražili i njega, odlučio je ne vraćati se kući, već je otišao u Zagreb kod svoje nećakinje Mirjane Toplak-Čalić. Dolaskom u Zagreb Miloš Čalić je upao u teško depresivno stanje, te je 16. rujna 1991. godine, otišao u bolnicu "Rebro", Centar za krizna stanja. Prije toga, njemu je dana 14. rujna 1991. godine, minirana kuća u Novom Selu. U bolnici "Rebro" bio je zadržan 10-tak dana, a kako je bilo sve više pacijenata, otpušten je iz bolnice time da mu je određena tzv. dnevna terapija. U bolnicu je dolazio od svoje nećakinje Mirjane Toplak-Čalić. Dana 09. listopada 1991. godine Mirjana Toplak-Čalić i njezin suprug Vilko, rekli su joj kako se ošt. Miloš Čalić nije vratio sa terapija, pa je ona nazvala bolnicu i od medicinske sestre dobila odgovor da je bio na terapiji i otišao. Svjedokinja je pretpostavlja da joj se ujak možda zadržao u društvu sa Ivicom Pavlović zv. "Tapo", čiji se sin Predrag Pavlović također nalazio u bolnici, a bili su veliki prijatelji. No, kako oštećeni cijelu noć nije došao kući obitelji Toplak, svjedokinja je idućeg dana, odnosno 10. listopada 1991. godine, otišla u bolnicu, gdje je od dr. Bamburača doznala da je Predrag Pavlović doktorici Ani Košuta, koja se tada prezivala Vaništa rekao da čeka petokolonaša iz svog sela te je doktorica vidjela kako je Predrag Pavlović dao znak dvojici ljudi kada je naišao jedan čovjek, te su ova dvojica toga čovjeka zadržala. Ta doktorica, međutim, nije znala da se radi o ošt. Milošu Čaliću, koji je bio pacijent dr. Bamburača. Ivanka Periček nadalje navodi da joj je dr. Bamburač rekao kako je u razgovoru sa Predragom Pavlovićem saznao da je jedan od te dvojice koji su zadržali ošt. Miloša Čalića bio Ivica Mirić. Ne sjeća se točno ali joj se čini da je iduću dan njezin ujak pronađen mrtav u šumi Brezovica. Inače, supruga oštećenoga Radojka Čalić sada živi u Njemačkoj, sin Nikola u Sloveniji, a kćerka Sanja u Americi, a poznato joj je da je dr. Jovan Bamburač u međuvremenu umro.

Svjedok Danijel Peček navodi da je za vrijeme rata pripadao Sigurnosno-informativnoj službi MORH i to od 01. ožujka 1993. do 26. prosinca 2006. godine. Potvrđuje da je bio zapovjednik dragovoljaca iz Rijeke, koji su se priključili Zboru narodne garde u Sisku 23. kolovoza 1991. godine i tu bili do sredine listopada iste godine. Bili su smješteni u Novom Selu u vatrogasnom domu, a glavni zapovjednik bio je okr. Ivica Mirić. Okr. Ivica Mirić nije poštivao odluke Kriznog štaba o položaju jedinica već je na svoju ruku razmještao ljude i izazivao njihovo nezadovoljstvo. To je i bio razlog da se riječka grupa iz Novog Sela vratila u Rijeku. Što se tiče osobe po imenu Miloš Čalić, svjedok navodi da tu osobu ne poznaje i ne zna ništa o njegovom ubojstvu. Na kraju navodi da sa okr. Ivicom Mirićem nije bio u dobrim odnosima jer ga je ovaj ignorirao.

Svjedok Ivan Vojnić-Hajduk navodi da je također bio dragovoljac iz Rijeke i u Novom Selu boravio od 01. listopada 1991. do 29. veljače 1992. godine. Zapovjednik u Rijeci im je bio Danijel Peček, dok je u Novom Selu zapovjednik pričuvne policije bio okr. Ivica Mirić. Što se tiče stradavanja Miloša Čalića njemu je Damjano Ivaniš ispričao da je okr. Ivica Mirić otišao u Zagreb u bolnicu "Rebro" i da je odveo Miloša Čalića za vikend u Novo Selo i da je

Ćalić ubijen. Ivaniš mu nije pričao o tome tko je Miloša Ćalića ubio i na koji način. Na kraju svjedok navodi kako je čuo da se Miloš Ćalić liječio u bolnici "Rebro" na odjelu za psihijatriju, a također mu je poznato kako je Danijel Peček bio u konfliktu sa okr. Ivicom Mirićem, no razlog mu nije poznat.

Svjedok Predrag Pavlović navodi da je tijekom ratnih zbivanja 1991. godine bio pričuvni policajac i kao takav raspoređen na položaje u Novom Selu i Komarevu. U Novom Selu je i njegova kuća u kojoj je živio. Prilikom jednog avionskog bombardiranja doživio je veliki stres te je završio u bolnici "Rebro" na Odjelu psihijatrije. Zapovjednik mu je bio okr. Ivica Mirić, a bili su smješteni u vatrogasnom domu u Novom Selu. U tom domu bili su smješteni i neki dragovoljci iz Rijeke, ali nema saznanja da li su i oni bili pod zapovjedništvom okr. Ivice Mirića. U bolnici "Rebro" u Zagrebu bio je nešto duže od mjesec dana. Miloš Ćalić je živio u istom mjestu i bio izuzetno dobar sa njegovim ocem, jer su zajedno radili u "Željezari" Sisak. Za vrijeme boravka u bolnici slučajno je sreo oštećenog kada je izlazio iz bolnice, te su popričali. Tom prilikom Miloš Ćalić mu je rekao da je i on na terapiji u bolnici i da svaki dan ide kod rodbine u Zagrebu. Predrag Pavlović dalje navodi da iz bolnice u Zagrebu zvao telefonom zapovjedništvo svoje postrojbe koja je bilo smješteno u vatrogasnom domu u Novom Selu i razgovarao sa Damirom Božićevićem, preko kojeg je dobivao informacije što se dešava na terenu. U jednom takvom nevezanom razgovoru Damiru Božićeviću je rekao da se Miloš Ćalić također nalazi u bolnici, te da se sastaje i druži sa njim. To isto rekao je i svom pokojnom ocu. Tjedan dana iza toga, dok je u krugu bolnice sjedio i pušio, primijetio je da prema njemu prilazi okr. Ivica Mirić, Ilija Čakarić i još dvojica muškaraca koje nije poznavao. Ilija Čakarić je također njegov mještalin. Bili su obučeni u plave uniforme, kakve je tada nosila pričuvna policija. Ova četvorica došla su do njega te su razgovarali oko 10-tak minuta, pri čemu se uopće nisu raspitivali za Miloša Ćalića. U tom trenutku upravo je naišao Miloš Ćalić, izlazeći iz bolnice, nakon čega je okr. Ivica Mirić rekao "evo ga", te su oni prišli Milošu Ćaliću, s tim da su ga Ilija Čakarić i jedan od nepoznatih muškaraca uhvatili ispod ruke i povelu prema sporednom izlazu iz bolnice, od kuda su ova četvorica i došli. Svjedok se ne sjeća da li je okr. Ivica Mirić prilikom tog odvođenja išao ispred ili iza Miloša Ćalića. Odveli su ošt. Miloša Ćalića do parkirano g plavog kombi vozila, kojim se, po mišljenju svjedoka koristila grupa dragovoljaca iz Rijeke, ali nije u to posve siguran. Nije vidio sam trenutak ulaska u vozilo, ali je zaključio da je Miloš Ćalić odvezen tim kombijem. Odmah nakon odvođenja dao je svojoj doktorici izjavu o tome što je vidio, ali se više ne sjeća imena te doktorice. O tome je izvijestio i svog oca, koji mu je nakon nekoliko dana javio da je Miloš Ćalić ubijen i pronađen u šumi Brezovica. Nakon izlaska iz bolnice i povratka u Novo Selo, susreo se sa okr. Ivicom Mirićem koji mu je prijetio da to što je vidio ne smije nikome reći. Doslovce rekao mu je "budeš kome rekao, još uvijek radi ovaj prst", pokazujući pritom kažiprst kao da njime miče obarač. Svjedok se boji okr. Ivice Mirića, a boji se i za svoju porodicu, budući okr. Ivica Mirić živi svega dvije kuće dalje od njegove. Sada mu je strašno žao što je u telefonskom razgovoru sa zapovjedništvom rekao da se Miloš Ćalić nalazi u bolnici, jer je on bio dobar čovjek, po nacionalnosti Srbin, ali mu je sin bio u Hrvatskoj policiji i u tom svojstvu zarobljen od strane srpskih paravojnih formacija. Na kraju navodi da su ove četiri osobe među kojima su bili Čakarić i Mirić, kod sebe imali kratko naoružanje, dok je Mirić imao neki veći pištolj poput "Magnuma". Prilikom odvođenja Miloša Ćalića nitko od medicinskog osoblja koji su bili nazočni nije reagirao. Ne sjeća se da li je među medicinskim osobljem bila nazočna i njegova doktorica.

Svjedok Ilija Čakarić navodi da je početkom ratnih sukoba najprije bio u sastavu seoskih straža, koje su djelovale na području Novog Sela i Komareva, a nakon toga dragovoljno je pristupio formacijama Hrvatske vojske i policije. Bio je raspoređen u Novom

Selu, gdje je vršio dužnost zapovjednika jedne izviđačke grupe rezervnog sastava policije. Na terenu mu je zapovjednik bio okr. Ivica Mirić iz Novog Sela, koji je zapovijedao grupom dragovoljaca smještenih u Novom Selu i dijelom u Gornjem Komarevu. Ne sjeća se točno datuma ali misli da je bilo u runu ili listopadu 1991. godine, dok se nalazio u jednoj kući u Novom Selu, ispred kuće se zaustavio kombi u kojem se nalazio okr. Ivica Mirić sa još tri osobe, od kojih su dvije osobe bili muškarci koje on ne poznaje i jedna ženska nepoznata osoba, stara oko 20 godina. Kad se kombi zaustavio, prišao je istom i pitao da li šta trebaju, nakon čega mu je okr. Ivica Mirić rekao neka upada u kombi, te da idu na jedno mjesto. Pitao ga je da li treba uzeti naoružanje, a on mu je odgovorio da ne treba. Sjeo je u kombi na jedno od zadnjih sjedila, a okr. Ivica Mirić sjedio je na mjestu suvozača. Kombijem je upravljao muškarac kojeg nije poznao. Kombi je išao u pravcu Zagreba, a okr. Ivica Mirić počeo je pričati da njegov kum Predrag Pavlović ima saznanja da se Miloš Čalić nalazi u bolnici u Zagrebu preko dana, a da noću odlazi u vojarnu u Petrinji. Kombi vozilo, kojim su išli u pravcu Zagreba, bilo je crvene boje, čijeg se registarskog broja ne sjeća, a istim se koristio vod na relaciji Budaševo-Topolovac. Automobil je ušao u krug bolnice i njih petero su izašli iz kombija i krenuli prema jednoj klupi, gdje su čekali Predraga Pavlovića, za kojeg je okr. Ivica Mirić rekao da mu je kum. Ubrzo je došao Predrag Pavlović, njemu poznatiji pod nadimkom "Čombe", s kojim se nevezano pričali do trenutka kada se pojavio Miloš Čalić izlazeći iz bolnice. Miloš Čalić je u jednom trenutku zastao a zatim im prišao. Okr. Ivica Mirić ga je tada potapšao ga po ramenu i rekao mu da ide sa njima. Miloš Čalić je pitao "kuda idem", na što mu je okr. Ivica Mirić odgovorio da se ne treba brinuti. Nakon toga svi su krenuli prema kombi vozilu s tim da je Miloš Čalić išao naprijed sa okr. Ivicom Mirićem i dvije nepoznate muške osobe, dok su on i djevojka išli iza njih. Kombi je bio udaljen od tog mjesta oko 30 metara. U hodanju nije primijetio da bi netko od prisutnih držao ošt. Miloša Čalića. Svi su ušli u kombi s tim da je Miloš Čalić sjeo na zadnje sjedište zajedno sa okr. Ivicom Mirićem. U kombiju je okr. Ivica Mirić počeo govoriti Milošu Čaliću da je četnik, da se ovdje u bolnici liječi, a tamo preko da ubija i tome slično. Što su se više približavali Sisku, situacija je bila sve mučnija. Imao je osjećaj da je Čalić shvatio što će mu se desiti. U jednom trenutku, tijekom vožnje (svjedoku se čini da je to bilo prije Siska), okr. Ivica Mirić je rekao vozaču da skrene na šumski put, te su nastavili vožnju kroz šumu sve dok okr. Ivica Mirić u jednom trenutku nije rekao vozaču da zaustavi vozilo. Svi su izašli van a okr. Ivica Mirić je izašao sa puškom "Kalašnjikov". Cijev je uperio u Miloša Čalića i rekao mu da ide ispred, dok su svi ostali išli iza njega, s time da je cijelo vrijeme prema njemu imao uperenu pušku. Kretali su se tako oko 20 do 30 metara, pri čemu je okr. Ivica Mirić nekoliko puta Milošu Čaliću rekao "hodaj". U jednom momentu svjedok se zaustavio zajedno sa djevojkom sa strane, dok su ostali nastavili kretanje prema jednom drvenom mostu udaljenom od oko 50 metara. U jednom trenutku začuo se rafala, a odmah iza toga jedan ili dva pojedinačna hica. Zaključio je da je pucano u Miloša Čalića, iako nije gledao prema mostu. Nije vidio trenutak ubojstva, ali su se ova trojica s tog mjesta vratila bez Miloša Čalića. Nakon toga su se svi skupa automobilom odvezli u Novo Selo te je svjedok ostao u kući u kojoj je bio i ranije, a pretpostavlja da su ostali produžili prema društvenom domu. Nakon toga se pričalo da je Miloš Čalić ubijen i pronađen u šumi Brezovica. Svjedok pojašnjava da je Miloš Čalić u trenutku kada je hodao ispred okr. Ivice Mirića koji je cijev "Kalašnjikova" uperio u njega, ovome govorio da se osobno poznaju i da ga ne ubije. Čitavim ovim događajem svjedok je bio jako iznenađen, ali se nije usudio ništa poduzeti. Ocijenio je kako bi bilo najbolje da se makne iz te situacije, radi čega je zajedno sa tom djevojkom i zastao dok su ostali nastavili kretanje prema mostu. Po intenzitetu pucnjave zaključio je kako je osim iz "Kalašnjikova" pucano još iz najmanje jednog pištolja. Nije mu ostalo u sjećanju da bi nepoznata dvojica muškaraca koji su išli zajedno sa okr. Ivicom Mirićem prema mostu, vadili pištolje.

Svjedok Damjano Ivaniš potvrđuje da je bio pripadnik postrojbe pričuvne policije smještene u Novom Selu, pod zapovjedništvom okr. Ivica Mirića. Radilo se o rezervnom sastavu koja je 01. prosinca 1991. godine ušla u sastav Hrvatske vojske. Poznao je Miloša Čalića, jer se zajedno sa njegovim sinom Nikolom još 1990. godine prijavio kao dragovoljac u Policijskoj upravi Sisak. Poznato mu je da je Nikola išao na tečaj u Valbandon i poslije radio u Policijskoj postaji Sunja, te da je bio zarobljen od strane srpske paravojske. U društvenom domu u Novom Selu bilo je smješteno zapovjedništvo postrojbe na čijem čelu se nalazio okr. Ivica Mirić, a u Novo Selo je došla i neka grupa dragovoljaca iz Rijeke, a kasnije još jedna grupa za koju su pričali da su to pripadnici Handžar divizije. O nestanku Miloša Čalića nema nikakva osobna saznanja, a u to vrijeme osobe srpske nacionalnosti jednostavno su odlazili na drugu stranu, pa je mislio da je tako učinio i Miloš Čalić. Prvi puta je saznao da je Miloš Čalić ubijen iz novinskog članka 1999. godine.

Svjedok Damir Božićević navodi da je još polovicom srpnja 1991. godine, pristupio u sastav policije, na čijem čelu je bio okr. Ivica Mirić. Bili su smješteni u Novom Selu u vatrogasnom domu, s tim da je on radio na poslovima veziste svaki drugi dan. Navodi da nije dobio dojavu od Predraga Pavlovića da se u bolnici na "Rebru" nalazi Miloš Čalić, niti je osobno znao da se oštećeni nalazi u toj bolnici. Sa Predragom Pavlovićem uopće nije u to vrijeme razgovarao putem telefona, a na poslovima veze su osim njega radili Ivica Pavelić i Stjepan Pavlenić.

Svjedok Ana Košuta navodi da je u drugoj polovici 1991. godine bila na specijalizaciji iz psihijatrije u Odjelu za krizna stanja KBC "Rebro", gdje je predstojnik bio dr. Jovan Bamburač. Sjeća se da je odmah nakon njezinog dolaska na Odjelu nastala neka strka i da se komentiralo kako je nestao jedan pacijent. Ona međutim nije poznavala pacijente niti se interesirala o kojem se od njih radi. Negira da bi ona dr. Bamburaču davala bilo kakvo izvješće u vezi nestanka pacijenta, te ponavlja da joj pacijenti po imenu Predrag Pavlović i Miloš Čalić nisu poznati.

Iz Zapisnika o uviđaju Policijske uprave Sisak, Policijske stanice Sisak broj K-841/91 od 15. listopada 1991. godine, proizlazi da je tijelo ošt. Miloša Čalića pronađeno u šumi "Kostrinja" sektor 99A, kanal "Dužec" u neposrednoj blizini drvenog mostića. Tijelo se nalazilo u vodi, kanala širine 7 metara i 2 metara udaljenom od mostića.

Iz Zapisnika Županijskog suda u Sisku broj Kir-573/91 o vanjskom pregledu mrtvog tijela ošt. Miloša Čalića od 11. listopada 1991. godine, proizlazi da je Miloš Čalić umro nasilnom smrću od strijelnih rana trupa. Konstatirane su dvije prostrijelne rane kroz srednji dio trupa, jedna od lijevo na desno, a druga od desne na lijevu stranu, te jedan prostrijel kroz lijevu nadlakticu očito zadan istim projektilom, kojim je nanešen prostrijel kroz grudni koš.

Iz anamneze i nalaza specijalističkog pregleda Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Zavoda za hitnu internu medicinu za pacijenta Miloša Čalića od 17. rujna 1991. godine, proizlazi da je Miloš Čalić zaprimljen kao pacijent u aktunom aksioznom stanju nakon prijetnji susjeda i miniranja kuće. U kući mu je, prije miniranja bila patrola Zbora narodne garde koja je prijetila njegovoj supruzi, te su joj pucali pod noge.

Iz izvještaja Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Psihijatrijska klinika Medicinskog fakulteta u Zagrebu sačinjenog od strane rukovoditelja centra Doc. dr. sc. Jovan Bamburač 10. listopada 1991. godine, proizlazi da je 09. listopada 1991. godine, oko 11,00 sati pacijent Miloš Čalić bio na grupnom tretmanu, nakon čega je izašao iz zgrade centra, gdje ga je

dočeka pacijent s muške psihijatrije Predrag Pavlović, inače njegov mještatinin i dao znak dvojici muškaraca koji su pošli k Milošu koji je išao prema glavnoj zgradi, koji su na ulazu u zgradu sustigli i zadržali Miloša Čalića. Dr. Bamburač dalje navodi, kako se poslije doznalo da su ovi muškarci bili iz Siska iz garde i to Ivica Mirić (također Milošev mještatinin) i jedan drugi mladić. Ove informacije dr. Bamburač je dobio od doktorice Ane Vaništa (sada se preziva Košuta).

Prema Uvjerenju Policijske uprave sisačko-moslavačke broj 511-10-04/05-8/63/94 od 17. ožujka 1994. godine, koje je izdano Radojki Čalić, supruzi oštećenog Miloša Čalića, proizlazi da je dana 14. rujna 1991. godine oko 01,00 sati nepoznati počinitelj postavio i aktivirao nepoznatu napravu u predsoblju kuće Miloša Čalića, koja kuća je u potpunosti uništena.

Iz dopisa Policijske uprave sisačko-moslavačke broj 511-10-05/01-02-30/222-09 od 02. ožujka 2003. godine, proizlazi da je okr. Ivica Mirić bio pripadnik pričuvnog sastava Policijske uprave sisačke u vremenu od 16. listopada 1990. do 25. rujna 1997. godine.

Na osnovu svega izloženog smatram utvrđenim da je okr. Ivica Mirić počinio kazneno djelo koje mu se ovom optužnicom stavlja na teret. Ovakav zaključak prvenstveno proizlazi iz iskaza svjedoka Ilije Čakarića, koji je u detalje opisao okolnosti odvođenja oštećenog Miloša Čalića iz Kliničkog bolničkog centra Zagreb i njegovog ubojstva od strane okr. Ivice Mirića u šumi "Kostrinja" sektor 99A, kod kanala "Dužec", gdje je i pronađeno njegovo tijelo. Ovaj svjedok tvrdi da je upravo okr. Ivica Mirić egzekutor predmetnog kaznenog djela, jer je sa "Kalašnjikovim" u rukama, nakon dovoženja ošt. Miloša Čalića kombi vozilom na mjesto izvršenja djela, naložio ošt. Milošu Čaliću da hoda ispred njega do mosta na kanalu "Dužec", sa kojeg mjesta su se čuli hici. Iako su se u društvu sa okr. Ivicom Mirićem nalazile još dvije nepoznate osobe, svjedok Ilija Čakarić navodi da te osobe nisu u rukama imale dugo oružje, te da nije primijetio da bi vadile kratko oružje koje su nosili za pojasom. Logičnim se onda nameće zaključak da je upravo okr. Ivica Mirić izravni počinitelj predmetnog ubojstva.

Svjedoci Predrag Pavlović i Ivanka Periček, nisu doduše direktni očevidci ovog zločina, ali njihova saznanja o dolasku okr. Ivice Mirića, Ilije Čakarića i još dvojice nepoznatih muškaraca u Klinički bolnički centar Zagreb i odvođenju ošt. Miloša Čalića, u potpunosti se uklapaju u postojeće materijalne dokaze. Naime, Zapisnik o uviđaju, Zapisnik o vanjskom pregledu mrtvog tijela oštećenog Miloša Čalića, kao i medicinska dokumentacija Kliničkog bolničkog centra Zagreb o njegovom boravku i liječenju u toj ustanovi, potvrđuju da je ošt. Miloš Čalić zaista 09. listopada 1991. godine odveden iz bolnice i odmah nakon toga ubijen u šumi Brezovica gdje je dana 10. listopada 1991. godine pronađeno njegovo tijelo.

Smatramo da je motiv okr. Ivice Mirića za počinjenje predmetnog kaznenog djela u tome što je znao da je ošt. Miloš Čalić osoba srpske nacionalnosti (živjeli su u istom mjestu), a okolnosti koje su u to vrijeme vladale, pogodovale su njegovoj odluci da izvrši predmetni zločin. Na ovaj način okr. Ivica Mirić je, kao pripadnik pričuvnog sastava policije postupio suprotno navedenim odredbama međunarodnih konvencija o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata, te ostvario sva bitna obilježja utuženog kaznenog djela.

Radi toga ova optužnica je opravdana i na zakonu osnovana.

ZAMJENIK
ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Marijan Zgurić